

na akademiji shvatam kao upotpunjenje mojih koncertnih ambicija jer čovek muzičar ipak mora da bude kompletan. Lako je to vežbati sam sa sobom, ali treba ući u nečiju psihologiju pa znati i moći i njoj objasniti probleme učenja muzike i sviranja. Čovek mnogo uči i kroz taj pedagoški rad. Znači neću ostavljati pedagoški rad iako je koncertna delatnost moj krajnji cilj i to u najvećim gradovima, najboljim salama, na najboljim klavirima i pred najboljom publikom.

Da li mislite da bi mogli egzistirati samo od koncertne delatnosti?

– Da, ali, naravno, ne samo u našoj zemlji jer u njoj postoji jedva desetak gradova koji imaju valjane uslove za priređivanje takvih koncerata. Verujem da ću se i u inostranstvu izboriti za znatno veći broj koncerata pa ću tako steći i slavu i novac. Treba samo ulaziti na velika vrata. Mene u tome može sprečiti samo bolest. Sada na tim koncertima sviram samo Šopena – svi to traže jer hoće da vide čime sam to oduševio u Varšavi, ali ja još mnogo šta drugog znam svirati, naravno ništa lošije od Šopenovih dela.

– Da li više volite aplauz publike ili komplimente kritike?

– Aplauz publike, mada se ni na to previše ne obazirem, jer sam video mnogo loših umetnika koji su publiku osvojili veštirim trikovima, izmamljivali frenetične apaluze, pa se sticao utisak da su postigli veliki uspeh. Masovna publika je kod nas ipak pretežno neuka za razumevanje vrnskog umetničkog dela. Isto tako dolazim do saznanja da mnogi kritičari širom sveta nemaju pojma sa muzikom, pišu što im padne na pamet, prepisuju iz kojekakvih knjiga i enciklopedija. Svaka čast onom manjem broju kvalitetne publike i kritike.

– Da li ste do sada adekvatno kritički ocenjeni i vrednovani?

– Uglavnom da, mada je bilo i napada, bilo je i izobličavanja urađenog zbog neznanja i neshvatanja. Recimo, neki su onu slobodnu kreaciju koju sam sebi dopuštao tumačili kao nedopustivo izobličavanje i sumnju u autentičnost i neprepoznatljivost dela i sl.

– I na kraju o novcu. Imate li ga dovoljno da biste zadovoljili elementarne potrebe za realizaciju visokih ambicija: da imate stan ili kuću u kojoj možete nesmetano vežbati, klavir marke »stevnjak«, devize za putovanja po svetu i sl?

– Ništa od pomenutog nemam lično – ali imam sve. Vežbam na akademiji, imam gde prespavati, šta jesti i prilično solidne honorare od koncerata. Apsolutno sam za sada zadovoljan jer onaj ko je opsednut umetnošću nema vremena razmišljati o materijalnom bogatstvu.

– I tu se prilično razlikujete od Pogorelića?

– Mislim da je neopravdano kritikovan zbog želje da se doigne one kuće u Zagrebu jer mu je supruga muzički pedagog pa su želeli da u njoj otvore muzičku školu. Mislim da je šteta za našu kulturu što u tome nije uspeo jer bi imali još jednu instituciju u kojoj bi polaznici imali vrhunske pedagoge a ne bi bili sputani akademskim obavezama. Bilo bi to nešto drugo, a čim postoje dve stvari odmah su moguće relacije, poređenja i vrednovanja. Kada postoji monopol – nema napretka! Ko je glavni, taj gazi. To je greška. Naša sredina je neprilagođena genijima i sve prilagođava proseku, među kojima oni ne mogu opstati. To je na žalost kod nas tako i ne čudi me što Pogorelić kod nas nije realizovao svoje ambicije i veoma mi je žao zbog toga.

– Da jeste, verovatno bi i Vi iz Splita otišli u Zagreb a ne u Novi Sad?

– Nisam o tome razmišljao jer sam imao sreću da na novosadskoj akademiji pronađem sve ono što sam u životu priželjkivao: izvanredne pedagoge i zdravu stvaralačku i drugarsku atmosferu lišenu zlobe i zavisti. Naročito dobra situacija je na odseku za klavir koji je superiorno najbolji u zemlji. Srećan sam zbog toga i dok god budem živio u Jugoslaviji biću u Novom Sadu i raditi na njegovoj Akademiji.

Razgovor vodilo Dragan PEJIĆ

jačanje duše

vojislav knežević

MEČKAR, JAČANJE DUŠE

1.
*Kune se vatrom
da je istina
suva grančica
izvučena
ispod šapa zveri
čiji oprez
popusti*

*u korpi za njušku
i njegov je pribor
za negu zuba
snežna vrećica
sa vrelim pepelom*

2.
*Igra
nezadrživa mečka*

*zaborav na lancu
kao zlatan sat
pokazuje*

*nevidljive kazaljke
makaze nevidljive
živu ogradu šišaju*

*do neba visok
šimšir
i pod mojom kućom
bio je*

3.
*Nestaju drumovi
ulice*

*grm koji svetli
na golim grudima
nosi*

*u njemu leži zec
danima tetoviran
nedovršen*

*pod njegovim dobošem
samo bez oba uva
može još
skriven ostati*

NATJEČAJ ZA KRATKU PRIČU

Omladinski list »Val« otvara nagradni natječaj za najbolju neobjavljenu kratku priču. Na natječaj se mogu javiti svi pismeni stanovnici SFRJ mlađi od 30 godina. Radove slati na adresu »VAL«, Korzo narodne revolucije 2a/I, Rijeka.

Natječaj je otvoren do 1. ožujka 1986. godine. Autori su dužni svoje priče (najviše 60 redaka) poslati u dva primjerka potpisana šifrom, a autorstvo će dokazati trećom kopijom.

Pristigli radovi bit će redovito objavljivani u »Valu«.

NAGRADE: I 12 000 dinara
II 8 000 dinara
III 5 000 dinara

U obzir dolaze sve priče poslana na adresu »Vala«.

Rezultati će biti objavljeni po isteku natječaja.

DARVINOVE ŽABE

*Padaju maske
na šaren trbuh
u krilo*

*samo
u karnevalskim povorkama
malo je zmija
i otrova
puno bezobrazluka
posebne sreće*

*tu i mi
žabe
bez straha
jednako
na rep im stajemo
na glave
skačemo*

RAS(TO)JANJE

*Pedalj od zemlje
dva od najistančanijih žila
kreću se potkazaivačice
babe*

*njima je Obilić
nos odgrizao
vreme stislo srce
otud
teško dišu
bilo da oko nas
sade ladolež
ili
naše štitove
čekaju*